

TILL PEI-SHANS LABYRINT

AV BERG

Den 8 november är åter en uppbrottets dag. Hela vårt bagage bäres ut på yamens yttre gård där folkträngsel råder och ett par polismän hålla de nyfikna på avstånd. Luften är oklar och solen försöker förgäves att bryta igenom en tunn töckenslöja. Över våra huvuden flyga duvor av och an; i deras stjärtpennor äro lätta visselpipor fästade, som vid flykten framkalla melodiska toner. En tungan, vars uppgift varit att visa oss vägen de första dagarna, svek i sista ögonblicket och borgmästaren gav oss i stället en kines vilken sades känna landet närmast i väster.

Vi rulla genom inre stadens östra port, passera Trumtornet och yttre stadsmurens södra port och svänga därpå mot norr till den långa bron över Tang-ho. Dess i bädden indrivna vertikala pålar upp-bära ett underlag av mäktiga bjälkar, på vilka tvärs-låar och grova plankor vila, täckta med jord och grus. Personbilen rullar över utan fara, men lastbilen är för tung och hela bagaget överföres på kärror. Vid vänstra stranden lastas det tillbaka på bilen.

Floden hade nu mycket mera vatten än föregående dag. I närheten av Tun-hwang utgå tio kanaler från Tang-ho, vilka användas i tur och ordning. Då en